

Oznaka poročila: ARRS-RPROJ-ZP-2015/182

ZAKLJUČNO POROČILO RAZISKOVALNEGA PROJEKTA

A. PODATKI O RAZISKOVALNEM PROJEKTU

1. Osnovni podatki o raziskovalnem projektu

Šifra projekta	J6-4201
Naslov projekta	NOVA DEFINICIJA JAVNOSTI. KONCEPT JAVNOSTI MED RAZSVETLJENSTVOM, NEMŠKIM IDEALIZMOM IN SODOBNOSTJO
Vodja projekta	9979 Slavoj Žižek
Tip projekta	J Temeljni projekt
Obseg raziskovalnih ur	10854
Cenovni razred	A
Trajanje projekta	07.2011 - 06.2014
Nosilna raziskovalna organizacija	581 Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta
Raziskovalne organizacije - soizvajalke	618 Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti
Raziskovalno področje po šifrantu ARRS	6 HUMANISTIKA 6.10 Filozofija
Družbeno-ekonomski cilj	10. Kultura, rekreacija, religija in sredstva javnega obveščanja
Raziskovalno področje po šifrantu FOS	6 Humanistične vede 6.03 Filozofija, religija in etika

B. REZULTATI IN DOSEŽKI RAZISKOVALNEGA PROJEKTA

2. Povzetek raziskovalnega projekta¹

SLO

Namen raziskovalnega projekta je bi formularati serijo analiz, ki bi razumevanje pojma javnosti posodobile v luči nekaterih ugotovitev tudi onkraj področja politične filozofije v ožjem smislu. Raziskavo smo zasnovali v širšem

zgodovinskem razponu od razsvetljenstva do danes, vendar pri tem nismo želeli podati zgodovine pojavnosti tega pojma, temveč prej izvesti serijo globinskih vpogledov v področja, v katerih je problem javnega bodisi impliciran ali predpostavljen. Realizirali smo tri problemske sklope, in sicer analizo vprašanja javnosti v odnosu do vednosti, subjekta in govora.

V prvem sklopu smo se osredotočili na analizo procesa, v katerem se mora množstvo izrazito specialističnih znanstvenih dognanj transformirati in prestrukturirati, da lahko postane predmet »javne koristi«. Operativni pojem, ki je motiviral to raziskavo, je neko na prvi pogled presenteljivo ujemanje med današnjim časom in razsvetljenstvom, namreč (v obeh primerih) vsesplošno prepričanje, da je sodobnost čas informacijskega preobila. Razsvetljenski odgovor na ta izziv so bila različna prizadevanja, ki so skušala vzpostaviti enotnost vednosti v enciklopedičnih delih in terminoloških slovarjih. V teh delih, ki so se skušala uveljaviti kot mesta »javne vednosti«, se pravi kot knjige vseh knjig, pa se je vednost morala podrediti še drugačnim metodam kot zgolj metodologiji znanstvenega odkritja. Naš cilj je bil raziskati to transformacijo vednosti na poti v javnost.

V drugem sklopu je bilo vprašanje »javne vednosti« obravnavano v kontekstu kantovskega in heglovskega subjekta. Hegel državo nasploh pojmuje v okviru razmerja med nravno substanco in subjektom in podrobneje kot samostojno samozavedno mesto občega, ki v moderni dobi bistveno deluje v režimu vednosti in vključuje pravico subjektivne posebnosti. Ta dobi najneposrednejši izraz v javnem mnenju, ki je za Hegla sestavni del zakonodajne oblasti. Ker je mnenje po svoji logiki partikularno in arbitrarno, se temeljni problem sodobne države glasi, kako vzpostaviti sistem posredovanja, ki bi presegel prevlado načela civilne družbe in bi javno mnenje preoblikoval v javno vednost kot politično kategorijo.

V tretjem sklopu smo se osredotočili na nekatere značilnosti javnega govora. Ta analiza ima vsaj dve plati. V prvi vrsti je bila podana interpretacija marginalizacije retorike zlasti od druge polovice 17. stoletja. Raziskava je pokazala, da ta pravzaprav izhaja iz neke specifične (po tradiciji kartezijanske) filozofije komunikacije, ki jezika, še zlasti jezika filozofije (v nasprotju s sodobnimi prijemi, ki tako ali drugače izhajajo iz Wittgensteina) ne dojema kot nekaj, kar bi bilo po svojem bistvu že vselej javno. Na drugi strani pa smo pokazali, kako vznik filozofije v antični Grčiji sicer je posledica agore, demokracije, odprtja javnega prostora, toda v negativnem smislu: filozofski afekt resnice je v jedru protidemokratičen in celo aristokratski, kolikor prestavlja reakcijo proti množstvu mnenj.

ANG

The aim of this research project has been to bring the understanding of the notion of public sphere up to date not only within the scope of political philosophy. We have conceived this research to cover the period from the Enlightenment to the present; however, our goal was not to write a history of this notion, but rather to perform a series of insights into the issues in which the notion is either implied or assumed. We have carried out research on three major topics: the public in relation to (1) knowledge, (2) the subject and (3) speech.

In the first part we have concentrated on the understanding of the process, which transformed specialized scientific observations so that they could have become useful to the public. The operative notion of this line of research is the fact that in the Enlightenment, as is the case today, there was a widespread belief that their era was the one of information overload. In the 18th century, the answer to this challenge were endeavors, which tried to reinstate the unity of knowledge in encyclopedic works. However, as these works were designed to become the places of "public knowledge" or "the books of all books", the knowledge they contained became subject to other methods besides the strict methodology of scientific discovery. Our goal was to investigate aspects of this transformation of

knowledge on its way to the public.

In the second part, the topic of "public knowledge" was dealt with in the context of the Kantian and Hegelian notions of the subject. Hegel thinks the State by relying on the relation of the ethical substance and subject, more specifically, by conceptualizing it as an independent self-conscious place of the universal that, in modernity, essentially proceeds in the realm of knowledge and integrates the right of the subjective particularity. The latter gains its direct political expression in public opinion, which, for Hegel, is consequently a constitutive element of legislative power. But since public opinion is intrinsically particular and arbitrary, the fundamental problem of contemporary state is how to institute a system of mediation that would allow the principle of the civil society to be transcended and public opinion to be transformed into public knowledge.

Two lines of research have been carried out in the third part. In the first, we have formulated an interpretation of the marginalization of the rhetoric, particularly since the second half of the 17th century. This marginalization stems from a specific philosophy of language and communication, which does not see language as something essentially public (in contrast with contemporary Wittgensteinian views). The second line of research shows how the emergence of philosophy in ancient Greece is the result of the agora, democracy and the opening up of public space, but in a negative sense: the philosophical affection of truth is essentially anti-democratic or even aristocratic insofar as it represents a reaction against the multitude of opinions.

3. Poročilo o realizaciji predloženega programa dela na raziskovalnem projektu²

Namen naše raziskave je bil ponovno premisliti koncept javnosti, pri tem pa smo se še posebej ukvarjali z nekaterimi filozofskimi področji, v katerih je problem javnega že vselej impliciran, vendar pa je zaradi njegove tradicionalne navezanosti na politično filozofijo ostajal netematiziran ali obravnavan zgolj postransko. Raziskava se je tako osredotočala na številne momente konstitucije javnosti v zgodovini filozofije in sicer v sklopu treh vsebinsko povezanih vprašanj: (1) Kakšne so zagate vednosti, se pravi znanstvenih dosežkov, ki želijo postati javna dobrina? (2) Kdaj in kako neki subjekt vstopa v javno polje in kako ločuje ali povezuje sfero privatnega? (3) Katere predpostavke določajo izjave, govor ali komunikacijo kot javne?

(1) Raziskovalna hipoteza prvega vprašanja je bila, da t.i. interdisciplinarnost in povezovanje vednosti v raziskovanju in izobraževanju, ki ju je dandanes razumeti kot nadomestek za izgubljeni ideal polihistorstva zaradi čedalje bolj napredujoče specializacije vednosti, izvira iz razsvetljenskih zagat enciklopedizma. Zlasti dva primera, namreč Diderotova in d'Alembertova Enciklopedija ter Leibnizovi načrti za nikoli realizirano popolno racionalno enciklopedijo, morda najjasneje prikažeta metode soočanja z zagato informacijskega preobilja, pri čemer pa je njuna primerjava nadvse poučna. Diderot in d'Alembert se lotila projekta urejanja neznanske količine dognanj, ki jih je (še zlasti od konca 16. stoletja naprej) nakopičila znanost. Njun projekt stalno niha med dvema skrajnostma: po eni strani si želita celoto človeških prizadevnaj prikazati v urejenem rodoslovnem drevesu, ki bi prikazovalo enotnost vednosti, po drugi strani pa priznavata, ta vsaka tovrstna klasifikacija izraža le eno izmed možnih perspektiv, ki jih je sicer mogoče množiti v nedogled. Leibnizev pristop je bolj rigorozen: zamisli si totalno analizo človeških misli, oblikovanje nekakšne »abecede človeških misi« ter želi z njeno pomočjo sestaviti racionalno urejeno enciklopedijo definicij in dokazov, popoln katalog vednosti, ki bi enkrat za vselej končal spore med učenjaki. Vendar pa je kljub temu, da je prespektivizem in do neke mere celo relativizem Diderotove Enciklopedije nemara bližji današnjemu stanju javne percepcije vednosti, prav Leibnizeva metoda razvrščanja aktualnejša. Četudi je bila Leibnizeva enciklopedija preambiciozna, da bi jo bilo mogoče realizirati, pa je

njegov pristop postregel z nekaterimi inovativnimi metodami nehierarhičnih klasifikacij (indeksi, ključne besede, sezname, atlasi in tabele kot konstitutivni deli njegovega projekta), ki jih je današnja informacijska doba le še razvila in izkoristila njihov potencial. Na drugi strani je tudi Diderot, kakorkoli se nam zdi ideja rodoslovnega drevesa vednosti dandanes neizvedljiva in celo naivna, s svojimi navzkrižnimi povezavami znotraj enciklopedične strukture pravzaprav izumitelj tistega, kar se danes imenuje »hipertekst«. — Reference: Kroupa [COBISS.SI-ID [54919266](#) in [258564096](#)]

Ogromne težave, s katerimi se soočajo tovrstni pristopi k enciklopedizmu, izhajajo iz želje po preglednosti: kolikor namreč dognanja niso javna dobrina, če niso dostopna širokemu krogu zainteresiranih bralcev zato, ker se posamezne dokazane resnice skrivajo v brezštevilnih traktatih in poročilih o eksperimentih, je učinek enak, kot da bi jih sploh ne bilo. Zahteva po notranji koheziji vednosti postane zares pereča šele v trenutku, ko enciklopedizem skuša narediti vednost javno dostopno. Drugače rečeno, tradicija enciklopedizma nam pokaže, da vednost, ki je zgolj »objavljena«, s tem še ni tudi zares »javna«, saj se javni moment tu konstituira šele v tem, kako je sama vednost organizirana. Raziskava je pokazala, da vprašanja klasifikacije, nomenklature in povezovanja različnih ved niso le epistemološka, temveč v prvi vrsti vprašanja strukture vednosti, vprašanja razuma, ki želi postati javen.

Podobno težnjo smo zasledili v tradiciji novoveške filozofije jezika, ki se navezuje tudi na problematiko sklopa (3). Analiza tradicije sedmih svobodnih umetnosti, zlasti trivija gramatike, logike in retorike, pokaže, da je bil trojček disciplin od antike naprej prežet s skrbjo za javno plat mišljenja: pravilno govorjenje in pisanje, jasna in logično urejena argumentacija, prepričljivost javnega govora, ki izhaja iz ureditve njegovih konstitutivnih delov ipd. Analizirali smo postopno marginalizacijo retorike, ki doseže svoj vrhunec v filozofiji jezika v 17. stoletju, ko Port-Royalska logika in Lockov Esej vzpostavi paradigmo ideja-beseda-figura na osnovi metafore telo-obleka-ornament, v kateri je ideja mesto popolne privatnosti, beseda vzdržuje ambivalentni status polprivatnosti, saj postane mesto javnosti zgolj pod pogojem uspešnosti komunikacije, retorična figura, namenjena estetiki in prepričevanju, pa je kot bistveno javni element jezika odvržena kot nekaj resnici nevarnega. — Reference: Kroupa [COBISS.SI-ID [53691746](#)]

Če se torej vednost za to, da postane javna dobrina, potrebuje ne le občinstvo, pač pa se mora kot celota reformirati, mora tudi jezik, ki naj bi bil že po definiciji mesto javnosti, to šele postati. Lockovska in kartezijanska tradicija filozofije jezika namreč poudarjata prav dejstvo, da je ob odsotnosti semantičnega konsenza jezik prej prepreka komunikacije in je zato po svojem izvoru privatna tvorba. Jezik je lahko javen šele v točkah, v katerih se individualne semantike govorcev ujemajo in prav enciklopedije in slovarji so tisto orodje, ki po pomaga držati jezik kot za silo natačen medij komunikacije. Ne čudi torej, da je večšina javnega govora, namreč retorika kot nekakšna zvijačna umetnost prepričevanja, tu percipirana kot nevarnost, ki utegne dodatno popačiti konsenz, zajet v leksikografskih delih.

(2) Raziskave so poskušale misliti vzpostaviti nov koncept subjekta kot ključnega elementa vsake teorije javnosti. Prvotna hipoteza je bila, da je »subjekta javnosti« treba misliti skozi prelom, ki se je zgodil med Kantom in Heglom. Očrtali smo kantovsko revolucijo v konceptualizaciji subjekta, ki se ne more več vrniti nazaj h kartezijanski samoevidenci, temveč je lahko zasnovan zgolj kot »ekscentrični subjekt«. Tak subjekt pa lahko najde svojo oporo le v logičnem prostoru intersubjektivnosti. Čas vrojenih idej je minil, zato v Kantovi razliki med transcendentnim in empiričnim jazom pojmi niso dani vnaprej, temveč se šele konstituira v procesu spoznanja. Občost teh pojmov, ki se vzpostavljajo sproti, pa lahko jamči le »subjektivna občost«, torej občost, ki predpostavlja skupnost subjektov, ki so si isti. Najslavnejši primer tega logičnega obrata, kjer je nekaj

intimnega že *a priori* predoločeno s formo javnosti in mu slednje šele daje pomen, je sodba okusa, ki je izraz občutka, vendar vseeno terja občo veljavo. S sodbo okusa terjam od vseh, da so identični z mano, zato deluje kot poziv po konstituciji občestva isth. Že pri Kantu je jasno, da ta skupnost istih ni dana vnaprej, temveč se mora šele vzpostaviti. Sodba okusa je tako sredstvo oblikovanja skupnosti – in to ne skupnosti kot le tradicionalne družbene oblike, temveč skupnosti *natanko kot javnosti*. Osnova teorije občega, njen model, je torej izjava, kolikor je izrečena javno in se šele prek nje konstituira prva občost. Problematika intersubjektivnosti je nujno dopolnilo konstitucije občega. Koncept »javnosti« s tem prejme logičen status: umu se spodmakne opora v občem subjektu, ki bi bil konstituiran in dan vnaprej, zato se lahko njegova občost nazadnje opre le na intersubjektivnost. Post-kartezijanska subjektivnost, če jo premislimo do konca in v spoznavnoteoretskih ozirih, s tem v sebi že vsebuje latenten pojem javnosti: kantovski subjekt je po definiciji javni subjekt, subjekt občosti in skupnostnega čuta, *Gemeinsinn*, vendar pa potrebujemo Heglovo teorijo npravnosti in duha, da bi tak ekscentrični subjekt dobil svojo logično osnovo. Hegel pojmuje državo v okviru razmerja med npravno substanco in subjektom in podrobneje kot samostojno samozavedno mesto občega, ki v moderni dobi bistveno deluje v režimu vednosti in vključuje pravico subjektivne posebnosti. Ta dobi najneposrednejši izraz v javnem mnenju, ki je za Hegla sestavni del zakonodajne oblasti. Ker je mnenje po svoji logiki partikularno in arbitrarno, se temeljni problem sodobne države glasi, kako vzpostaviti sistem posredovanja, ki bi, morda na podlagi pojma občega dela, presegel prevlado načela civilne družbe in bi javno mnenje preoblikoval v javno vednost kot politično kategorijo. — Reference k tej točki: Kobe [COBISS.SI-ID [277066752](#) in 53706082], Riha [COBISS.SI-ID: 33173549], Žižek [COBISS.SI-ID: 2278535]

(3) Raziskava strukture govornih form, ki so *ireduktibilno javne*. Osnovo za izvirno teorijo, ki govorno situacijo ne vmešča več v simetrijo konsenza, temveč v bistveno asimetrijo govorca in poslušalca, je najdemo v najbolj izvorni točki, kjer se preprežeta javnost in filozofija: v rojstvu filozofije v Grčiji. Raziskava se osredotoči na premik verifikacije iz funkcije govorca na funkcijo poslušalca, torej na dejstvo, da začne v določenih družbenih okoliščinah subjekt »publike« igrati Arhimedovo točko procesov resnice. Magična količina, ki je Grke, kljub majhni kvantiteti dejanskega empiričnega znanja, osvobodila vednosti, ki služi religioznim in družbenim smotrom, je bila prav *invencija javnosti*. Filozofija je od začetka le znanost, ki zaseda specifično *javno* funkcijo, in sicer od Talesovih časov naprej, ki je svoja spoznanja razglašal v panioniju, in Parmenidovih, ki je svojo pesnitev izvajal na rapsodičnem recitalu, vezanem na formo agona. Filozofija je ob svojem rojstvu bistveno vezana na javni prostor, na njegove logične možnosti izrekanja, a se hkrati oblikuje šele kot specifična kontrakcija vase iz te odprte, proto-demokratske, proto-sofistične forme javnosti. S prvimi demokratičnimi težnjami se vse bolj odpira javni prostor argumenta in razprave, ravno tedaj pa se, *kot očitna reakcija*, filozofska vednost začne manifestirati v nedialoških, nekomunikabilnih formah: v kratkih izrekih Talesa, strelicah Ksenofana, pesnitvi Parmenida, aforizmi Heraklita. Proti duhu razprave in izmenjave mnenj iščejo vsakokrat tisto govorno obliko, ki se odteguje postavitvi v dialoško in agonalno konkurenco z drugimi mnenji. Tales svoja spoznanja *razglaša* – in o njih ne debatira – v panioniju; Pitagora, sicer prejkone nefilozof in v tradiciji misterijev, svojim učencem, medtem ko govori, zapoveduje molk. Proti literalni tradiciji proznih spisov, proti argumentaciji in proti pravni praksi očitidcev postavljajo svoje reaktivno-reakcionarne oblike: izrek, ki še ohranja duha oralnosti, heksameter, pesnitev, ki se sklicuje na glas muze, nasploh pa gojijo umetnost sentenciozne priostritve. Iz odprtja javnega, kasneje demokratičnega in sofističnega prostora skušamo izpeljati novo razlago nastanka filozofije v Grčiji, ki se najprej artikulira skozi prestižne, pred občinstvom razglašane, v rapsodičnih recitalih ali javnih agonih izrečene govorne forme (izrek, pesnitev, epigram, aforizem itd.). Zgolj iz pojma javnosti deduciramo pojem filozofije in posledično vednosti nasploh. — Reference: Simoniti [COBISS.SI-ID [273297920](#) in

[54308450](#)].

Svojevrstno dopolnilo tem analizam je tematika napetosti med javnim in intimnim v ljubezenskem in seksualnem diskurzu. — Reference: Božovič [COBISS.SI-ID [53682018](#)], Zupančič [COBISS.SI-ID: 259629568], Simoniti [COBISS.SI-ID [48195426](#)].

4. Ocena stopnje realizacije programa dela na raziskovalnem projektu in zastavljenih raziskovalnih ciljev³

Menimo, da smo hipoteze, podane v zastavitvi projekta potrdili. Izvedeni so bili vsi trije tematski sklopi, rezultate raziskav pa lahko razvrstimo v štiri glavne skupine: monografije, izvirni znanstveni članki, prispevki na konferencah ter uredniško in prevajalsko delo. Kot je razvidno iz seznama dosežkov v tem poročilu in v preteklih letnih poročilih, so bile tako objave kot tudi prispevki na konferencah realizirani doma in v tujini.

Natančna analiza razsvetljenskega enciklopedizma je postregla z novim uvidom, da uredniški metodični proces pri določanju formalnih kriterijev urejanja vednosti vzpostavi javnost kot logična forma, kot nekakšen apriorni miselni okvir, sploh šele določa naravo pozitivne, celo naravoslovne vednosti. Raziskava je pokazala, da vprašanja klasifikacije, nomenklature in povezovanja različnih ved niso le epistemološka, temveč v prvi vrsti vprašanja strukture vednosti. Pri tem smo odkrili nekatere nove vzporednice z danes aktualno problematiko interdisciplinarnosti in metodologije iskanja podatkov v dobi informacijski družbi. Identificirali smo izvor teh zagat v razsvetljenstvu, vzpostavili ključne povezave in ujemanja in stem obogatili razumevanje fenomenov, za katere se vse prepogosto meni, da so specifični za današnji čas.

Ena glavnih ugotovitev raziskovalnega projekta je, da je problematika intersubjektivnosti nujno dopolnilo konstitucije občega. Koncept »javnosti« s tem prejme logičen status: umu se spodmakne opora v občem subjektu, ki bi bil konstituiran in dan vnaprej, zato se lahko njegova občost nazadnje opre le na intersubjektivnost. Ta perspektiva, ki se opira na tradicijo nemškega idealizma (zlasti na Kanta in Hegla), postreže s tistim elementom, ki, kot smo predpostavljali, ravno manjka Habermasovi teoriji konsenza.

V skladu s tem, kar smo navedli v prijavi l. 2011, je bila izvedena je bila logična analiza izjavnih form, ki presežejo horizont komunikacije in se ne vmeščajo v simetrijo konsenza, temveč v bistveno asimetrijo govorca in poslušalca. Raziskali smo premik verifikacije iz funkcije govorca na funkcijo poslušalca, torej dejstvo, da začne v določenih družbenih okoliščinah subjekt »publike« igrati Arhimedovo točko procesov resnice. Raziskovalni program je bil v tej točki realiziran, vendar pa se je v poteku raziskave pokazala nujnost zastaviti problem zgodovinski perspektivi, ki na začetku ni bila načrtovana, namreč v kontekstu vznika filozofije v antični Grčiji.

5. Utemeljitev morebitnih sprememb programa raziskovalnega projekta oziroma sprememb, povečanja ali zmanjšanja sestave projektne skupine⁴

V letu 2014 ni prišlo do sprememb.

6. Najpomembnejši znanstveni rezultati projektne skupine⁵

Znanstveni dosežek			
1.	COBISS ID	2278535	Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO Manj kot nič: Hegel in senca dialektičnega materializma	

		ANG	Less than nothing: Hegel and the shadow of dialectical materialism
	Opis	SLO	Slavoj Žižek v delu "Manj kot nič", vrhuncu izjemne kariere publiciranja, zagovarja stališče, da si ni dovolj le vrniti k Heglu, temveč moramo ponoviti in preseči njegove trijumfe, preseči njegove omejitve in biti bolj heglovski od samega mojstra. Takšen pristop Žižku ne omogoča le diagnozo sedanjega stanja, temveč ga postavi v kritičen dialog z ključnimi tendencami sodobne misli - s Heideggerjem, Badioujem, sepekulativnim realizmom, kvantno fiziko in kognitivnimi znanostmi. Po njegovi tezi se moderna začne in se bo končala s Heglom.
		ANG	In "Less Than Nothing", the pinnacle publication of a distinguished career, Slavoj Žizek argues that it is imperative that we not simply return to Hegel but that we repeat and exceed his triumphs, overcoming his limitations by being even more Hegelian than the master himself. Such an approach not only enables Žizek to diagnose our present condition, but also to engage in a critical dialogue with the key strands of contemporary thought - Heidegger, Badiou, speculative realism, quantum physics and cognitive sciences. Modernity will begin and end with Hegel.
	Objavljeno v		Verso; 2012; X, 1038 str.; A": 1;A': 1; Avtorji / Authors: Žižek Slavoj
	Tipologija		2.01 Znanstvena monografija
2.	COBISS ID		273297920 Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Svet in njegov predikat II. Preizkušanje meja izrekljivega
		ANG	The World and its Predicate II. Testing the Limits of the Utterable
	Opis	SLO	Knjiga Svet in njegov predikat II. Preizkušanje meja izrekljivega raziskuje povezave med pojmom javnosti in filozofije, in sicer na mestu, kjer sta se oba sploh prvič pojavila, v stari Grčiji. Njena pretenzija je, podati novo razlago nastanka filozofije v Grčiji. Ta študija o predsokratski filozofiji preiskuje rojstvo filozofije v reakciji na velike družbene premike, ki so se zgodili v sedmem in šestem stoletju pred našim štetjem: prvi demokratični vzgibi, prazno mesto vladarja, laicizem religije, razvrednotenje genealogij v kolonijah, vse glasnejši glas mnogih, vzpostavitev javne debate na agori itd. V močni in negativni reakciji na pogoje njenega nastanka pa se filozofska vednost najprej manifestira v nedialoških, nekomunikabilnih, sicer formalno javnih, a vsebinsko nejavnih formah: v kratkih izrekih Talesa, strelicah Ksenofana, pesnitvi Parmenida, aforizmih Heraklita.
		ANG	The book The World and its Predicate II. Testing the Limits of the Utterable investigates the connections between the concepts of public space and philosophy at exactly the place where they both emerged for the first time, in Ancient Greece. The claim of the book is to offer a new explanation of the emergence of philosophy in Greece. This study on pre-Socratic philosophy examines the birth of philosophy as a reaction to momentous social shifts that took place in the 6th and 7th century B.C: first democratic impulses, vacant place of the monarch, laicism of religion, devaluation of genealogies in colonies, the ever louder voice of the many, public debate in the agora, etc. In a strong and negative reaction to the conditions of its formation, the philosophical science first manifests itself in non-dialogical, incommunicable forms that were public on principle but elitist by content: short adages by Thales, epigrams by Xenophanes, the poem of Parmenides, or the aphorisms of Heraclitus.
	Objavljeno v		Društvo za teoretsko psihoanalizo; 2014; 268 str.; A': 1; Avtorji / Authors: Simoniti Jurij
	Tipologija		2.01 Znanstvena monografija
3.	COBISS ID		53467234 Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Kriva pota zgodovine: Rousseau o korupciji

		ANG	History Gone Wrong: Rousseau on Corruption
	Opis	SLO	Prispevek analizira širši filozofski kontekst Rousseaujevega pesimističnega prepričanja, da družbe v svojih javnih (jezikovnih, umetniških, političnih itn.) praksah napredujejo v korupciji. Prispevek skuša identificirati izvor korupcije pri Rousseauju, in poudarja, da je bilo v preteklosti nemara spregledano dejstvo, da je za Rousseauja korupcija vpisana v sam naravni red. Javne institucije, vključno z jezikom, ki je po Rousseauju prva institucija vsake družbe, imajo naravni izvor, v naravi pa tudi tiči gibal njihovega propadanja.
		ANG	The paper deals with the wider philosophical context of Rousseau's pessimistic belief that societies in their public (linguistic, artistic, political etc.) practices only ever advance in their corruption. The paper emphasizes what has been perhaps insufficiently noted in the past, namely that, for Rousseau, corruption is inscribed into the order of nature. Public institutions, then, including language, which is the first social institution, according to Rousseau, originate in nature, and it is in nature that we find also the motor of their decadence.
	Objavljeno v		Institute for Philosophy and Social Theory, University of Belgrade, Serbia; Corruption and social development; 2013; Str. 16-34; Avtorji / Authors: Kroupa Gregor
	Tipologija		1.16 Samostojni znanstveni sestavek ali poglavje v monografski publikaciji
4.	COBISS ID		53691746 Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Jezik in javno: reorganizacija trivija v Lockovem Eseju in v Portroyalski logiki
		ANG	Language and its Public Features: Reorganizing the Trivium in Locke's Essay and PortRoyal Logic
	Opis	SLO	Nova teorija jezika je v sedemnajstem stoletju sovpadla z dokončno odpravo tradicionalne ureditve disciplin trivija (gramatike, logike in retorike), ki so v srednjem veku skupaj zagotavljale celovit pogled v problematiko diskurza. Članek se osredotoča na ključne odlomke t. i. Portroyalske logike in Lockovega Eseja, v katerih najdemo tipično novoveško shemo jezikovne reprezentacije, ki jo zaznamuje močno poudarjen dualizem idej in besed. Ker so ideje hkrati pomeni besed in so ontološko bistveno privatne, se zastavlja vprašanje, v kateri točki analize jezika je sploh mogoče najti element javnega. Članek skuša pokazati, da je privaten jezik za Locka, Arnaulda in Nicola ne le mogoč, temveč je celo nujna in primarna značilnost jezika, ki postane javen medij komunikacije šele v stičiščih privatnih pomenov, kot jih konstituira »običajna raba« besed. V nadaljevanju se članek osredotoči na skoraj popolno marginalizacijo teorije javnega govora v omenjenih delih. Retorika, ki je v sedemnajstem stoletju pogosto zvedena zgolj na elokvenco, nima mesta filozofiji, zadolžitev za prepričljivost govora pa prevzame sam razum. Če hočemo pokazati, kako so se področja pristojnosti disciplin trivija transformirale v teorijah jezika, ki ju zagovarjata Portroyalska logika in Locke, lahko skonstruiramo neki hipotetičen novoveški trivij v luči naslednjega zaporedja: ideja – beseda – figura oziroma logika – gramatika – retorika. Retorika tu obdrži svoje strukturno mesto le zato, da je lahko izpo stavljena njena škodljivost.
			The new theory of language in the 17th century coincided with the end the traditional order of disciplines in the trivium (grammar, logic, and rhetoric), which in mediaeval times provided a comprehensive view of the problems of discourse. The article focuses on some key passages in PortRoyal Logic and Locke's Essay that provide us with a typical early modern scheme of linguistic representation, characterised by a heavily emphasised dualism of

		ANG	ideas and words. Since ideas are also the meanings of words and are ontologically essentially private, one can raise the question of where in this analysis of language it is even possible to locate its public features. The article attempts to show that a private language is not only possible for Locke and the PortRoyalists, but that it is even a necessary and primary character of language. Language becomes a public medium of communication only at the junctures of private meanings constituted by the "common use" of words. The article then focuses on the almost complete marginalisation in the two works of the theory of public speech. Rhetoric, in the 17th century often reduced to mere eloquence, has no place in philosophy, and the duties of making speeches persuasive were taken over by reason alone. To show how the jurisdictions of the trivial disciplines were transformed in the linguistic theories proposed by the PortRoyal Logic and Locke, one can construct a hypothetical early modern trivium in the following order: idea – word – figure or logic – grammar – rhetoric. Rhetoric is found to have kept its structural place only to be singled out as dangerous.
	Objavljeno v		Filozofski inštitut ZRC SAZU; Filozofski vestnik; 2013; Letn. 34, št. 3; str. 57-74; A': 1; Avtorji / Authors: Kroupa Gregor
	Tipologija		1.01 Izvirni znanstveni članek
5.	COBISS ID	53709922	Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Javnost in filozofska invencija resnice
		ANG	The Public Sphere and the Philosophical Invention of Truth
	Opis	SLO	Članek obravnava povezave med pojmi javnosti, demokracije, sofizma in filozofije. Prek rekonstrukcije okoliščin, znotraj katerih je nastala filozofija v maloazijskih kolonijah, je mogoče opaziti, da se ne vzpostavi v kontinuiteti, temveč kot reakcija na pogoje svojega nastanka. Trdimo, da je glavni zunanji organizacijski princip filozofske resnice aristokratski resentment, in to ravno v historičnem trenutku odprtja javnega prostora debate in argumenta, laične religije in odsotnosti vladarja. Na tej podlagi razložimo rojstvo ontologije pri Parmenidu ne kot ekstatično doživetje biti in izvorno eksistencialno občutje prednosti biti pred ničem, temveč kot ontologizirani in hipostazirani poskus nevtralizacije gramatikalne negacije, kot poskus potlačitve malega »ni«, ki postane v času porajajočega sofizma družbeno nestabilna in napeta forma.
		ANG	The article investigates the connections between the concepts of public, democracy, sophism, and philosophy. Based on a reconstruction of the circumstances within which philosophy arose in the colonies of Asia Minor, one cannot but notice that philosophy does not originate in the continuity of but rather as a reaction to the conditions of its emergence. The article claims that the main external principle of organisation of philosophical truth is nothing other than "aristocratic resentment", appearing precisely at the historical moment of the opening of the public space of debate and argument, of laic religion, and the absence of a sovereign. On these grounds, the Parmenidean birth of ontology is not interpreted as an ecstatic experience of being and as a pristine existential sentiment of the precedence of being over nothing, but rather as an ontologised and hypostatized attempt to neutralise a grammatical negation, an attempt to suppress the small "is not" that became an unstable and highly charged form in the times of emerging sophism.
	Objavljeno v		Filozofski inštitut ZRC SAZU; Filozofski vestnik; 2013; Letn. 34, št. 3; str. 75-94; A': 1; Avtorji / Authors: Simoniti Jurij
	Tipologija		1.01 Izvirni znanstveni članek

7. Najpomembnejši družbeno-ekonomski rezultati projektne skupine⁶

	Družbeno-ekonomski dosežek		
1.	COBISS ID	271154176	Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Oris filozofije pravice
		ANG	Elements of the Philosophy of Right
	Opis	SLO	Gre za poglavitno Heglovo delo politične in pravne filozofije, v katerem definira temeljne socialne kategorije države, svobode, družine, javnega mnenja itn. Zdravko Kobe je delo prevedel, uredil in napisal spremno študijo. Zapolnitev te velike vrzeli v prevajanju klasikov zgodovine politične misli je rezultat dela, ki je potekalo od začetka trajanja tega raziskovalnega projekta.
		ANG	This is Hegel's main work on political philosophy and philosophy of law, in which he defines the basic social categories, such as the state, freedom, family, public opinion etc. The translation, introduction and editing was done by Zdravko Kobe. The publishing of this book is an important contribution to the body of translations of the classics of the history of political philosophy. The work on the translation was in progress since the beginning of this research project.
	Šifra	C.02 Uredništvo nacionalne monografije	
	Objavljeno v	Krtina; 2013; 396 str.; A': 1; Avtorji / Authors: Hegel Georg Wilhelm Friedrich, Kobe Zdravko	
	Tipologija	2.01 Znanstvena monografija	
2.	COBISS ID	270685952	Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Fragment o vladavini
		ANG	A Fragment on Government
	Opis	SLO	Še en prispevek raziskovalne skupine k dostopnosti klasičnih del politične filozofije v slovenščini je izid prevoda Benthamovega Fragmenta, v katerem avtor prvič predstavi svoje utilitaristično načelo "največje sreče kar največjega števila ljudi". Utilitarizem predstavlja izviren prispevek k pojmovanju pojma javnosti, saj se neposredno nanaša na razkorak med občestjo zakonov in zasebnostjo ugodij posameznikov. Delo sta prevedla Zdenka Erbežnik in Gregor Kroupa, ki je hkrati urednik in pisec spremne besede "Bentham: javna korist proti fikciji".
		ANG	Another contribution of the research group to availability of classic works of political philosophy in Slovenian language is the publication of Bentham's Fragment on Government, in which Bentham formulates, for the first time, his "principle of utility", or, the principle of "the greatest happiness for the greatest number". Utilitarianism is an original contribution to the notion of the public, since it is directly concerned with the discrepancy between the generality of laws and privateness of the pleasures of individuals. The work has been translated by Zdenka Erbežnik and Gregor Kroupa, who also edited the volume and wrote the Introduction "Bentham: Public Benefit against Fiction".
	Šifra	C.02 Uredništvo nacionalne monografije	
	Objavljeno v	Krtina; 2013; 142 str.; A': 1; Avtorji / Authors: Bentham Jeremy, Kroupa Gregor	
	Tipologija	2.01 Znanstvena monografija	
3.	COBISS ID	54919266	Vir: COBISS.SI
	Naslov	SLO	Urejanje vednosti v evropski novoveški filozofiji: Leibniz in Encyclopédie
		ANG	The Order of Knowledge in Early Modern Europe: Leibniz and the

	Encyclopédie	
	Opis	<i>SLO</i> Član projektne skupine Gregor Kroupa se je v juliju 2012 udeležil mednarodne konference "The Ethical challenge of Multidisciplinarity" v Nikoziji (Ciper), ki jo vsake dve leti organizira The International Society for the Study of European Ideas (ISSEI). Prispevek se ukvarja z logično organizacijo novoveških enciklopedij, kolikor je ta najbolj problematičen element javne prezentacije vednosti. V kontekstu preobilja informacij, ki je skrbelo novoveške učenjake, prispevek primerja zasnovi Diderotove in Leibnizeve enciklopedije, pri čemer še posebej izpostavlja Leibnizevo konceptualizacijo indeksa kot temeljnega orodja urejanja korpusa vednosti in orientacije širše javnosti v njem. Prispevek (v angleškem jeziku) bo predvidoma v letu 2013 izšel v posebnem zborniku prispevkov konference. <i>ANG</i> The project group member Gregor Kroupa participated in the international conference "The Ethical challenge of Multidisciplinarity" in Nicosia (Cyprus) in July 2012, which is organized by The International Society for the Study of European Ideas (ISSEI) every two years. The paper focuses on the logical and organizational structure on early modern encyclopedias as far as it is the most problematic element of the public presentation of knowledge. The paper compares – in the context of the so called 'information overload', which had worried the early modern scholars – the designs of the encyclopedias of Diderot and Leibniz, while underlining Leibniz's conceptualization of the index as the fundamental tool for the organization of the body of knowledge and for the orientation of the wider public in it. The paper (in English) will be published in the conference proceedings, presumably in 2013.
	Šifra	B.03 Referat na mednarodni znanstveni konferenci
	Objavljeno v	s. n.]; 13th ISSEI International Conference, [Nicosia, 2-6 July 2012]; 2014; Avtorji / Authors: Kroupa Gregor
	Tipologija	1.08 Objavljeni znanstveni prispevek na konferenci
	COBISS ID	51286626 Vir: COBISS.SI
	Naslov	<i>SLO</i> Heglova Gleichgültigkeit <i>ANG</i> Hegel's Gleichgültigkeit
4.	Opis	<i>SLO</i> Na podlagi ponovnega branja "Čutne gotovosti" iz začetka Fenomenologije duha raziskovalec obravnava rojstvo nove resničnostne vrednosti v Heglovi filozofiji. V nasprotju z racionalističnim in empirističnim enačajem med resnico in neposrednostjo ter Kantovo postulirano totaliteto neposrednih zorov v regulativnih idejah, je Hegel zasnoval svetovni nazor indifferenice pojmov do svoje neposredne vsebine. Ta ontologija sprostitve in detotalizacije funkcionira kot predpogoj za konceptualizacijo javnega govora. <i>ANG</i> On the basis of re-reading of "Sense Certainty" from the beginning of Phenomenology of Spirit, the author investigates the birth of a new "truth value" in Hegelian philosophy. As opposed to rationalist and empiricist equation between truth and immediacy and Kantian presumed totality of immediate intuitions in regulative ideas, Hegel may have originated a world-view of indifference of notions to their immediate content. This ontology of releasing, discharge, and de-totalization operates as a precondition of the conceptualization of public speech.
	Šifra	B.04 Vabljen predavanje
	Objavljeno v	2012; Avtorji / Authors: Simoniti Jurij
	Tipologija	3.16 Vabljen predavanje na konferenci brez natisa

8. Drugi pomembni rezultati projektne skupine²

KOBE, Zdravko. *Automaton transcendentalis*. 3, Kantova teorija subjekta, (Zbirka *Analecta*). 1. natis. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo, 2014. 260 str. ISBN 978-961-6376-63-1. [COBISS.SI-ID 277066752].

V času trajanja projekta je bil sprejet v objavo izvirni znanstveni članek Gregorja Kroupe z naslovom "The Poets and the Philosophers: Genius and Analogy in Descartes and the *Encycloédie* (following Aristotle)". Članek bo zaradi dolgotrajnosti uredniškega procesa izšel v poletni (2015) tematski številki prestižne ameriške revije *L'esprit créateur*, ki jo izdaja Johns Hopkins University Press. Članek se nanaša na točko (1) in analizira nasprotje med »privatno« figuro genija in »javnim« filozofom urednikom pri Descartesu in Diderotu.

V postopku vpisa v sistem COBISS je referat Gregorja Kroupe z naslovom »Truth through Fiction: History Written by Philosophers« na Scottish Seminar on Early Modern Philosophy (Aberdeen, 14.-15. maj 2014). Prispevek se nanaša na metodologijo razsvetljenskega žanra »razprave o izvorih«, ki je bil zlasti v Franciji in na Škotskem v 18. stoletju poglavito orodje analize javnih institucij (religioznih, kot npr. pri Humu, jezikovnih pri Condillacu in Rousseauju, ekonomskih in političnih pri Adamu Smithu itn.).

Drugo uredniško in prevajalsko delo:

Jure Simoniti je uredil in napisal spremno besedo k prevodu velike klasike teorije izjavljanja in govornih form, Wittgensteinovih Filozofskih raziskav [COBISS.SI-ID 275497472], k delu Oblast Niklasa Luhmanna [COBISS.SI-ID 268859136]) ter k delu Izvori romantike Isaiaha Berlina [COBISS.SI-ID 262944000]. Gregor Kroupa je sodeloval kot prevajalec, urednik in pisec spremne besede k delu Razkrito krščanstvo barona d'Holbacha [COBISS.SI-ID 257597440]. Vsa dela so izšla v zbirki Temeljna dela založbe Krtina. Zdravko Kobe je v času trajanja projekta dokončal prevod Kantove Kritike čistega uma, ki je izhajal v reviji Problemi [COBISS.SI-ID 271126528, 33684525, 50819426].

9. Pomen raziskovalnih rezultatov projektne skupine⁸

9.1. Pomen za razvoj znanosti²

SLO

Vpliv na razvoj znanosti bi lahko razdelili na posrednega in neposrednega. Posredno je projekt po eni strani služil pretoku tujih znanj, teoretičnih dosežkov svetovne družbe znanja, v slovenski prostor, kot tudi temu, da je slovensko filozofijo utrdil v njeni poznanosti v svetu.

Neposredno pa so raziskave pripomogle k inovativni konceptualizaciji pojma "javnosti", k postavitvi nove terminologije in instituciji novih konceptov ("ekscentrični subjekt", "prestižna izjavna forma", "poslušalec"). Raziskave so odprle novo poglavje mišljenja javnosti in javne sfere, saj se prevladujoča usmeritev teorij, ki se neposredno ali posredno lotevajo tega vprašanja, opirajo na teorije komunikacije, konsenza, pragmatike, racionalne argumentacije, dialoga (med drugim seveda na pomembno in pionirsko, toda danes že v več vidikih nepopolno Habermasovo študijo). Rezultate slednjih smo dopolnili in nadomestili z novimi analizami. Če je Habermas analiziral vznik javnosti prek konstitucije meščanstva, civilne družbe in javnega mnenja, ki igrajo vlogo posrednikov med zasebno sfero in avtoriteto države, smo raje svojo znanstveno pozornost posvetili tudi pojavom, ki so bodisi novejši (predvsem na področju medijev so se z vzponom interneta v 90. letih pojavila nova vprašanja), bodisi se nanašajo na neko posebno področje javnega delovanja in komuniciranja (znanost, retorika), ali pa se opirajo bolj na filozofske in manj na sociološke razmisleke (teorija subjekta, značilnosti izjav, razmerja govorec – poslušalec ipd.)

ANG

The influence on the development of science could be divided into the indirect and direct one. On the one hand, the project indirectly served to encourage the transfer of foreign compendia of knowledge, theoretical achievements of the global knowledge society into Slovenian space, and on the other hand to affirm and consolidate Slovene philosophy in its global recognition.

Directly, the research work contributed to an innovative conceptualization of the notion of 'public', they also helped setting up a new terminology and instituted new concepts ('the eccentric subject', 'the prestige form of enunciation', 'the hearer'). The research opened a new chapter in the studies of the public and public sphere, since the predominant orientation of the studies directly or indirectly addressing this question relied mostly on theories of communication, consensus, pragmatics, rational argumentation, dialogue (including the pioneering, yet today in many respects already insufficient works by Jürgen Habermas). We complemented and partially substituted the concepts of the latter with new analyses. While Habermas analysed the rise of public sphere focusing on the formation of bourgeois class, civil society and public opinion, which play the role of mediators between private sphere and the authority of the state, this project's research focused its attention also to problems that are either of a later date (especially in the field of media new questions have arisen since the emergence of internet in the 90ties), either they affect special areas of public activity and communication (science, rhetoric), or rely more upon the philosophical and less on the sociological considerations (theory of the subject, characteristics of statements, the relations between the speaker and the hearer etc.)

9.2. Pomen za razvoj Slovenije¹⁰

SLO

Neposredne učinke raziskovalnega dela za slovenski prostor lahko predstavimo v naslednjih točkah:

1. Vključenost raziskav v pedagoški proces:

Zdravko Kobe in Miran Božovič sta vključevala rezultate raziskave v redni pedagoški proces na Oddelku za filozofijo FF in sicer pri predmetih Izbrana poglavja iz nemške klasične filozofije in Filozofija francoskega razsvetljenstva. V pedagoški proces sta vključevala tudi raziskovalca Gregorja Kroupo in Jureta Simonitija, ki sta v pedagoškem procesu sodelovala s posameznimi predavanji s temami, ki sta jih sicer objavila v monografijah in znanstvenih člankih.

2. Prenos rezultatov raziskav v javni prostor

Raziskovalci so bili ves čas vpeti v kulturna, znanstvena in politična dogajanja na Slovenskem, kjer so imeli njihovi prispevki in javni nastopi velik odmev. To velja predvsem za vodjo projektne skupine, Slavoj Žižka, ki velja za pomembnega udeleženca in akterja javnega mnenja v javnih debatah na temo političnih premikov, socialne pravičnosti, širše družbene tolerance.

3. Prevodno in uredniško delo

Izjemnega pomena za slovenski teoretski prostor na področju humanistike je prispevek raziskovalne skupine na področju prevajanja, uredništva in predstavitev temeljnih del filozofske misli v spremnih besedah. Poleg očitnih koristi (dostopnost novih del v slovenskem jeziku), je neposredni učinek tovrstnih dejavnosti videti zlasti na področju filozofske terminologije, ki smo jo z novimi in ponekod težavnimi prevajalskimi rešitvami obogatili, kar je še posebej pomembno v kontekstu majhnega jezikovnega področja, kot je Slovenija, ki do danes žal ne premore pravega filozofskega terminološkega slovarja.

ANG

The immediate effects of the research work on the Slovenian social space could be summarized under the following points:

1. Inclusion of the research in the pedagogical process

Because two members of the project group (Zdravko Kobe and Miran Božovič) are employed as lecturers in the Faculty of Arts, University of Ljubljana, the research results were directly involved in the pedagogical process in the lectures performed at the Department of Philosophy. Gregor Kroupa and Jure Simoniti were also included in the pedagogical process, covering the topics they have published in books and articles in the duration of this research project.

2. Transfer of the research results to the public space

The researchers were involved in cultural, scientific, and political events in Slovenia, where their contributions and public appearances met with a wide response. That goes particularly for the project leader, Slavoj Žižek, who is an important participant and an agent of public opinion in the debates on political shifts, social justice, or broader social movements.

3. Translating and editorship

Of special importance for the Slovenian theory in the Humanities is the contribution of the research group towards translating, editing and presenting important philosophical works in the introductions of their Slovenian editions. Besides the obvious benefits (the availability of translations), the immediate effect of such activities is apparent in philosophical terminology, which has been thereby significantly augmented. This type of contribution is especially important in the case of smaller language regions like Slovenia, which unfortunately still lacks a proper dictionary of philosophical terms.

10. Samo za aplikativne projekte in podoktorske projekte iz gospodarstva!

Označite, katerega od navedenih ciljev ste si zastavili pri projektu, katere konkretne rezultate ste dosegli in v kakšni meri so doseženi rezultati uporabljeni

Cilj		
F.01	Pridobitev novih praktičnih znanj, informacij in veščin	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.02	Pridobitev novih znanstvenih spoznanj	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.03	Večja usposobljenost raziskovalno-razvojnega osebja	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.04	Dvig tehnološke ravni	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.05	Sposobnost za začetek novega tehnološkega razvoja	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.06	Razvoj novega izdelka	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	

	Uporaba rezultatov	
F.07	Izboljšanje obstoječega izdelka	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.08	Razvoj in izdelava prototipa	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.09	Razvoj novega tehnološkega procesa oz. tehnologije	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.10	Izboljšanje obstoječega tehnološkega procesa oz. tehnologije	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.11	Razvoj nove storitve	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.12	Izboljšanje obstoječe storitve	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.13	Razvoj novih proizvodnih metod in instrumentov oz. proizvodnih procesov	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.14	Izboljšanje obstoječih proizvodnih metod in instrumentov oz. proizvodnih procesov	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.15	Razvoj novega informacijskega sistema/podatkovnih baz	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	

F.16	Izboljšanje obstoječega informacijskega sistema/podatkovnih baz	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.17	Prenos obstoječih tehnologij, znanj, metod in postopkov v prakso	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.18	Posredovanje novih znanj neposrednim uporabnikom (seminarji, forumi, konference)	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.19	Znanje, ki vodi k ustanovitvi novega podjetja ("spin off")	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.20	Ustanovitev novega podjetja ("spin off")	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.21	Razvoj novih zdravstvenih/diagnostičnih metod/postopkov	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.22	Izboljšanje obstoječih zdravstvenih/diagnostičnih metod/postopkov	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.23	Razvoj novih sistemskih, normativnih, programskih in metodoloških rešitev	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.24	Izboljšanje obstoječih sistemskih, normativnih, programskih in metodoloških rešitev	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.25	Razvoj novih organizacijskih in upravljaljskih rešitev	

	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.26	Izboljšanje obstoječih organizacijskih in upravljaljskih rešitev	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.27	Prispevek k ohranjanju/varovanju naravne in kulturne dediščine	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.28	Priprava/organizacija razstave	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.29	Prispevek k razvoju nacionalne kulturne identitete	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.30	Strokovna ocena stanja	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.31	Razvoj standardov	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.32	Mednarodni patent	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.33	Patent v Sloveniji	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	
F.34	Svetovalna dejavnost	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	

	Uporaba rezultatov	
F.35	Drugo	
	Zastavljen cilj	☐ DA ☐ NE
	Rezultat	
	Uporaba rezultatov	

Komentar

--

11.Samo za aplikativne projekte in podoktorske projekte iz gospodarstva!**Označite potencialne vplive oziroma učinke vaših rezultatov na navedena področja**

	Vpliv	Ni vpliva	Majhen vpliv	Srednji vpliv	Velik vpliv	
G.01	Razvoj visokošolskega izobraževanja					
G.01.01.	Razvoj dodiplomskega izobraževanja	☐	☐	☐	☐	
G.01.02.	Razvoj podiplomskega izobraževanja	☐	☐	☐	☐	
G.01.03.	Drugo:	☐	☐	☐	☐	
G.02	Gospodarski razvoj					
G.02.01	Razširitev ponudbe novih izdelkov/storitev na trgu	☐	☐	☐	☐	
G.02.02.	Širitev obstoječih trgov	☐	☐	☐	☐	
G.02.03.	Znižanje stroškov proizvodnje	☐	☐	☐	☐	
G.02.04.	Zmanjšanje porabe materialov in energije	☐	☐	☐	☐	
G.02.05.	Razširitev področja dejavnosti	☐	☐	☐	☐	
G.02.06.	Večja konkurenčna sposobnost	☐	☐	☐	☐	
G.02.07.	Večji delež izvoza	☐	☐	☐	☐	
G.02.08.	Povečanje dobička	☐	☐	☐	☐	
G.02.09.	Nova delovna mesta	☐	☐	☐	☐	
G.02.10.	Dvig izobrazbene strukture zaposlenih	☐	☐	☐	☐	
G.02.11.	Nov investicijski zagon	☐	☐	☐	☐	
G.02.12.	Drugo:	☐	☐	☐	☐	
G.03	Tehnološki razvoj					
G.03.01.	Tehnološka razširitev/posodobitev dejavnosti	☐	☐	☐	☐	
G.03.02.	Tehnološko prestrukturiranje dejavnosti	☐	☐	☐	☐	
G.03.03.	Uvajanje novih tehnologij	☐	☐	☐	☐	
G.03.04.	Drugo:	☐	☐	☐	☐	
G.04	Družbeni razvoj					
G.04.01	Dvig kvalitete življenja	☐	☐	☐	☐	
G.04.02.	Izboljšanje vodenja in upravljanja	☐	☐	☐	☐	
	Izboljšanje delovanja administracije					

G.04.03.	in javne uprave	☐	☐	☐	☐	
G.04.04.	Razvoj socialnih dejavnosti	☐	☐	☐	☐	
G.04.05.	Razvoj civilne družbe	☐	☐	☐	☐	
G.04.06.	Drugo:	☐	☐	☐	☐	
G.05.	Ohranjanje in razvoj nacionalne naravne in kulturne dediščine in identitete	☐	☐	☐	☐	
G.06.	Varovanje okolja in trajnostni razvoj	☐	☐	☐	☐	
G.07	Razvoj družbene infrastrukture					
G.07.01.	Informacijsko-komunikacijska infrastruktura	☐	☐	☐	☐	
G.07.02.	Prometna infrastruktura	☐	☐	☐	☐	
G.07.03.	Energetska infrastruktura	☐	☐	☐	☐	
G.07.04.	Drugo:	☐	☐	☐	☐	
G.08.	Varovanje zdravja in razvoj zdravstvenega varstva	☐	☐	☐	☐	
G.09.	Drugo:	☐	☐	☐	☐	

Komentar

--

12.Pomen raziskovanja za sofinancerje¹¹

	Sofinancer			
1.	Naziv			
	Naslov			
	Vrednost sofinanciranja za celotno obdobje trajanja projekta je znašala:		EUR	
	Odstotek od utemeljenih stroškov projekta:		%	
	Najpomembnejši rezultati raziskovanja za sofinancerja	Šifra		
		1.		
		2.		
		3.		
		4.		
		5.		
Komentar				
Ocena				

13.Izjemni dosežek v letu 2014¹²**13.1. Izjemni znanstveni dosežek**

Knjiga Svet in njegov predikat II. Preizkušanje meja izrekljivega avtorja Jureta Simonitija zaokroži raziskovalni projekt s tematizacijo javnosti in filozofije, in sicer na mestu, kjer sta se oba sploh prvič pojavila, v stari Grčiji. Njena pretenzija je, podati novo razlago nastanka
--

filozofije v Grčiji. Ta študija o predsokratski filozofiji preiskuje rojstvo filozofije v reakciji na velike družbene premike, ki so se zgodili v sedmem in šestem stoletju pred našim štetjem: prvi demokratični vzgibi, prazno mesto vladarja, laicizem religije, razvrednotenje genealogij v kolonijah, vse glasnejši glas mnogih, vzpostavitev javne debate na agori itd. V močni in negativni reakciji na pogoje njenega nastanka pa se filozofska vednost najprej manifestira v nedialoških, nekomunikabilnih, sicer formalno javnih, a vsebinsko nejavnih formah: v kratkih izrekih Talesa, strelicah Ksenofana, pesnitvi Parmenida, aforizmi Heraklita.

13.2. Izjemni družbeno-ekonomski dosežek

C. IZJAVE

Podpisani izjavljam/o, da:

- so vsi podatki, ki jih navajamo v poročilu, resnični in točni
- se strinjamo z obdelavo podatkov v skladu z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov za potrebe ocenjevanja ter obdelavo teh podatkov za evidence ARRS
- so vsi podatki v obrazcu v elektronski obliki identični podatkom v obrazcu v pisni obliki
- so z vsebino zaključnega poročila seznanjeni in se strinjajo vsi soizvajalci projekta

Podpisi:

*zastopnik oz. pooblaščen oseba
raziskovalne organizacije:*

in

vodja raziskovalnega projekta:

Univerza v Ljubljani, Filozofska
fakulteta

Slavoj Žižek

ŽIG

Kraj in datum:

Ljubljana

12.3.2015

Oznaka poročila: ARRS-RPROJ-ZP-2015/182

¹ Napišite povzetek raziskovalnega projekta (največ 3.000 znakov v slovenskem in angleškem jeziku) [Nazaj](#)

² Napišite kratko vsebinsko poročilo, kjer boste predstavili raziskovalno hipotezo in opis raziskovanja. Navedite ključne ugotovitve, znanstvena spoznanja, rezultate in učinke raziskovalnega projekta in njihovo uporabo ter sodelovanje s tujimi partnerji. Največ 12.000 znakov vključno s presledki (približno dve strani, velikost pisave 11). [Nazaj](#)

³ Realizacija raziskovalne hipoteze. Največ 3.000 znakov vključno s presledki (približno pol strani, velikost pisave 11) [Nazaj](#)

⁴ V primeru bistvenih odstopanj in sprememb od predvidenega programa raziskovalnega projekta, kot je bil zapisan v predlogu raziskovalnega projekta oziroma v primeru sprememb, povečanja ali zmanjšanja sestave projektne skupine v zadnjem letu izvajanja projekta, napišite obrazložitev. V primeru, da sprememb ni bilo, to navedite. Največ 6.000 znakov vključno s presledki (približno ena stran, velikost pisave 11). [Nazaj](#)

⁵ Navedite znanstvene dosežke, ki so nastali v okviru tega projekta. Raziskovalni dosežek iz obdobja izvajanja projekta (do oddaje zaključnega poročila) vpišete tako, da izpolnite COBISS kodo dosežka – sistem nato sam izpolni naslov objave, naziv, IF in srednjo vrednost revije, naziv FOS področja ter podatek, ali je dosežek uvrščen v A" ali A'. [Nazaj](#)

⁶ Navedite družbeno-ekonomske dosežke, ki so nastali v okviru tega projekta. Družbeno-ekonomski rezultat iz obdobja izvajanja projekta (do oddaje zaključnega poročila) vpišete tako, da izpolnite COBISS kodo dosežka – sistem nato sam izpolni naslov objave, naziv, IF in srednjo vrednost revije, naziv FOS področja ter podatek, ali je dosežek uvrščen v A" ali A'.

Družbeno-ekonomski dosežek je po svoji strukturi drugačen kot znanstveni dosežek. Povzetek znanstvenega dosežka je praviloma povzetek bibliografske enote (članka, knjige), v kateri je dosežek objavljen.

Povzetek družbeno-ekonomskega dosežka praviloma ni povzetek bibliografske enote, ki ta dosežek dokumentira, ker je dosežek sklop več rezultatov raziskovanja, ki je lahko dokumentiran v različnih bibliografskih enotah. COBISS ID zato ni enoznačen, izjemoma pa ga lahko tudi ni (npr. prehod mlajših sodelavcev v gospodarstvo na pomembnih raziskovalnih nalogah, ali ustanovitev podjetja kot rezultat projekta ... - v obeh primerih ni COBISS ID). [Nazaj](#)

⁷ Navedite rezultate raziskovalnega projekta iz obdobja izvajanja projekta (do oddaje zaključnega poročila) v primeru, da katerega od rezultatov ni mogoče navesti v točkah 6 in 7 (npr. ni voden v sistemu COBISS). Največ 2.000 znakov, vključno s presledki. [Nazaj](#)

⁸ Pomen raziskovalnih rezultatov za razvoj znanosti in za razvoj Slovenije bo objavljen na spletni strani: <http://sicris.izum.si/> za posamezen projekt, ki je predmet poročanja [Nazaj](#)

⁹ Največ 4.000 znakov, vključno s presledki [Nazaj](#)

¹⁰ Največ 4.000 znakov, vključno s presledki [Nazaj](#)

¹¹ Rubrike izpolnite / prepišite skladno z obrazcem "izjava sofinancerja" <http://www.arrs.gov.si/sl/progproj/rproj/gradivo/>, ki ga mora izpolniti sofinancer. Podpisan obrazec "Izjava sofinancerja" pridobi in hrani nosilna raziskovalna organizacija – izvajalka projekta. [Nazaj](#)

¹² Navedite en izjemni znanstveni dosežek in/ali en izjemni družbeno-ekonomski dosežek raziskovalnega projekta v letu 2014 (največ 1000 znakov, vključno s presledki). Za dosežek pripravite diapozitiv, ki vsebuje sliko ali drugo slikovno gradivo v zvezi z izjemnim dosežkom (velikost pisave najmanj 16, približno pol strani) in opis izjemnega dosežka (velikost pisave 12, približno pol strani). Diapozitiv/-a priložite kot priponko/-i k temu poročilu. Vzorec diapozitiva je objavljen na spletni strani ARRS <http://www.arrs.gov.si/sl/gradivo/>, predstavitev dosežkov za pretekla leta pa so objavljena na spletni strani <http://www.arrs.gov.si/sl/analize/dosez/>. [Nazaj](#)

Obrazec: ARRS-RPROJ-ZP/2015 v1.00a

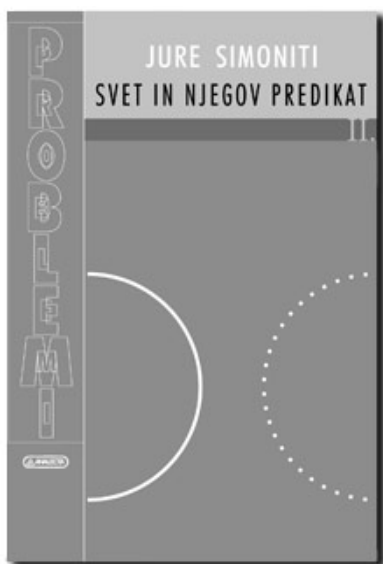
67-60-01-BA-A5-5C-E7-D7-52-9F-1D-AE-C7-0A-7C-9A-A7-06-9A-E9

Priloga 1

HUMANISTIKA

Področje: 6.10 Filozofija

Dosežek 1: Drugi del monografije Jurija Simonitija Vir: Analecta, avtor

Knjiga *Svet in njegov predikat II. Preizkušanje meja izrekljivega* raziskuje povezave med pojmom javnosti in filozofije, in sicer na mestu, kjer sta se oba sploh prvič pojavila, v stari Grčiji. Njena pretenzija je, podati novo razlago nastanka filozofije v Grčiji. Ta študija o predsokratski filozofiji preiskuje rojstvo filozofije v reakciji na velike družbene premike, ki so se zgodili v sedmem in šestem stoletju pred našim štetjem: prvi demokratični vzgibi, prazno mesto vladarja, laicizem religije, razvrednotenje genealogij v kolonijah, vse glasnejši glas mnogih, vzpostavitev javne debate na agori itd. V močni in negativni reakciji na pogoje njenega nastanka pa se filozofska vednost najprej manifestira v nedialoških, nekomunikabilnih, sicer formalno javnih, a vsebinsko nejavnih formah: v kratkih izrekih Talesa, strelicah Ksenofana, pesnitvi Parmenida, aforizmih Heraklita.

Knjiga se navezuje na avtorjevo študijo *Svet in njegov predikat I. – Svet* (Analecta, 2011)